

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.376/2010/20.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2012. év február hó 29. napján** tartott nyilvános ülés alapján meghozta és **2012. év március hó 1. napján** kihirdette a következő

Ítéletet:

A kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt I.r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Pest Megyei Bíróság 2010. év október hó 15. napján kelt 20.B.102/2009/67. számú ítéletét **megváltoztatja.**

I. r. vádlott közegészség elleni bűncselekményét a Btk. 282/A. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő társtettesként (Btk. 20. § (2) bekezdés) elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének;

II. r. vádlott cselekményét a Btk. 282/C. § (2) bekezdés IV. fordulat, (4) bekezdés II. fordulata szerint minősülő társtettesként (Btk. 20. § (2) bekezdés) elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének;

III. r. vádlott cselekményét a Btk. 282/A. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő társtettesként (Btk. 20. § (2) bekezdés) elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének **minősíti.**

I. r. vádlott büntetését 6 (hat) év fegyházra,

II. r. vádlott büntetését 2 (kettő) év börtönre **enyhíti.**

III. r., IV. r. vádlottak büntetését 4-4 (négy-négy) évi próbaidőre **felfüggeszti**, a közügyektől eltiltást **mellőzi.**

I. r. vádlottal szemben 480.000 (négy száznyolcvanezer) forint **vagyonelkobzást rendel el.**

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I. r., II. r., III. r. és IV. r. vádlottak tekintetében **helybenhagyja.**

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendeli I. r. vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban eltöltött időt.

A másodfokú eljárásban felmerült 44.080 (negyvennégyezer-nyolcvan) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Pest Megyei Bíróság a 2010. év október hó 15. napján kelt 20.B.102/2009/67. számú ítéletében I. r. vádlottat a Btk. 282/A. § (1) bekezdés III. fordulatába ütköző, a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntettének kísérlete, a Btk. 316. § (1) bekezdésébe ütköző, a (4) bekezdés a./ pontja szerint minősülő lopás büntette és a Btk. 277/A. § (1) bekezdés a./ pontja szerinti egyedi azonosítójel meghamisításának büntette miatt mint többszörös visszaesőt 10 év börtönre és 10 év közügyektől eltiltásra;

II. r. vádlottat a Btk. 282/C. § (1) bekezdés I. fordulatába ütköző, a (4) bekezdés szerint minősülő társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette miatt 3 év börtönre és 4 év közügyektől eltiltásra;

III. r. vádlottat a Btk. 282. § (1) bekezdés I. fordulatba ütköző, a (2) bekezdés b./ pontja szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntette miatt 2 év börtönre és 3 év közügyektől eltiltásra;

IV. r. vádlottat a Btk. 282/A. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző kábítószerrel visszaélés büntette miatt 2 év börtönre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Rendelkezett a bűnjelként lefoglalt tárgyak elkobzásáról, illetve lefoglalásának megszüntetéséről és I. r., valamint II. r. vádlottaknak történő kiadásáról. Külön-külön és egyetemlegesen is kötelezte a vádlottakat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész 3 napi gondolkodási idő alatt valamennyi vádlott terhére súlyosításért, súlyosabb büntetés kiszabásáért; I. r. vádlott védőjével a lopás büntette miatt megalapozatlanság miatt felmentésért, egyébként enyhítésért; II. r., III. r., IV. r. vádlottak védőikkel enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.882/2010/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. I. r. vádlottal szemben alkalmazott minősítést nem tartotta törvényesnek. E vádlott cselekménye a Btk. 282/A. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő jelentős mennyiségű kábítószerre, kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettét valósítja meg. Indítványozta e cselekmény miatt fegyházbüntetés kiszabását; vele, továbbá az összes vádlottal szemben lényegesen hosszabb tartamú szabadságvesztés és ehhez igazodó közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazását.

A tényállást indítványozta kiegészíteni azzal, hogy I. r. vádlott legalább öt alkalommal, alkalmanként legalább 100 gramm marihuánát értékesített ellenérték fejében IV. r. vádlottnak. A megváltoztatott minősítés alapjául az 1/2007. Büntető

jogegységi határozat IV/2. pontja szolgál, amely kimondja, hogy a kereskedéssel elkövetett kábítószer visszaélések „a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartások, folyamatos tevékenységek, rendszeresen ismétlődő adás-vételek által valósulnak meg. Haszonszerzésre irányulnak és magukba foglalnak minden olyan tevékenységet, amelyek elősegítik, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz, vagy a fogyasztóhoz. Ezek közé tartozik a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése is, mely magatartás befejezett, önálló tettesi cselekmény” (átirat 4. oldal 2. bekezdés, kiemelés a fellebbviteli főügyeszségtől).

A másodfokú nyilvános ülésen az ügyész fellebbezését az átiratnak megfelelően fenntartotta. Felhívta a figyelmet II. r. és IV. r. vádlottak feltáró vallomására. Egyebekben az átiratnak megfelelően indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének valamennyi vádlott tekintetében történő megváltoztatását, a kiszabott fő- és mellékbüntetés súlyosítását, I. r. vádlott cselekménye minősítésének módosítását.

I. r. vádlott védője fellebbezését fenntartva indítványozta védence felmentését az ún. áramlopás miatt emelt vád alól, mivel kétséget kizáróan nem volt bizonyítható, hogy e vádlott tudott a szabálytalan vételezésről. Felhívta a figyelmet az enyhítő körülményekre, az ítélet belső aránytalanságára, amely nem a súlyosítás irányába korrigálandó. Összességében a kiszabott fő- és mellékbüntetés enyhítését indítványozta.

I. r. vádlott felolvasta és az iratokhoz csatolta fellebbezésének írásbeli indokolását. E szerint az ZZZ-i házát nem a kábítószerből szerzett bevételből önmagának, hanem II. r. vádlott szüleinek szerették volna megvásárolni. Emiatt idejekorán abba kellett volna hagyni a kábítószer termesztését, melyre az a körülmény kényszerítette, hogy a házat elárverezték. Az ültetvény beindításával minden „elromlott”, a II. r. vádlottal meglévő testvéri viszonya is. III. r. vádlott azt hitte, hogy gyógynövénytermesztést folytatnak, ilyen jellegű tevékenységben vádlott-társa különben is már vett részt korábban. Saját cselekménye kapcsán felhívta a figyelmet, hogy jó és nyereséges kft-t alapított, ami lehetetlenné, sőt kizárta tette „az ültetvény folytatását”. Felhívta a figyelmet rendeződő személyi körülményeire: XY-nal tervezett élettársi kapcsolatára, személyiségében bekövetkezett pozitív változásra. Az ültetvényt mielőbb fel szeretne volna számolni, melyet meg is kezdett: az egyik helyiségben lévő 140 tő locsolását, táplálását befejezte. E tényrt kérte enyhítő körülményként figyelembe venni. Felhívta a figyelmet, hogy a kábítószer termesztés mérete, mennyisége nem indokolta az áramlopást. Erre csak 400 tő feletti állomány esetén lett volna szükség. Ezzel kapcsolatosan egyébként is baleset érte, amikor két mágnes összenyomta az ujját. Felhívta a figyelmet elnehezült személyi körülményeire, rossz egészségi állapotára, magas vérnyomására, a 3 évet előzetes fogvatartásban töltött időre. Kérte felmentését az áramlopás vádjától, melyet nem ő, hanem az ő tudomásán kívül más követhetett el. Fenntartotta

előadását az ismeretlen vietnámi személlyel kapcsolatban, akinek a tulajdonában állt lényegében a teljes ültetvény. Végül megbánásának adott hangot.

II. r. vádlott védője felsorolta a vádlott javára felmerült enyhítő körülményeket. Felhívta a figyelmet arra, hogy a II.r. vádlott a fogvatartása alatt mindvégig drogelvonó kezelésen vett részt és az a célja, hogy új életet kezd. Szabadulását követően pszichiátriai kezelésnek vetette alá magát. Ennek eredményeként ma már nem nyúl kábítószerhez, életviszonyai rendezettek, munkáltatója véleménye szerint megfelelően ellátja a rábízott feladatokat. Felhívta a figyelmet őszinte, megbánó vallomására. A cselekmény óta eltelt időmúlásra figyelemmel kérte a kiszabott büntetés lényeges enyhítését, olyan tartamú szabadságvesztés alkalmazását, hogy a vádlottnak ne kelljen bv. intézetbe kerülnie.

II. r. vádlott csatlakozott védőjéhez. Nyilatkozott személyi körülményeibe bekövetkezett változásokra és megbánásának adott hangot.

III. r. vádlott védője az enyhítésért bejelentett fellebbezését fenntartotta, figyelemmel e vádlott 57 éves korára, eddigi büntetlen előéletére, valamint a cselekmény elkövetése óta eltelt időmúlásra. III. r. vádlott csatlakozott védőjéhez.

IV. r. vádlott védője kérte elutasítani az ügyész súlyosításra irányuló indítványát. Az elsőfokú bíróság túlnyomó részt helyesen értékelte e vádlott javára felmerülő enyhítő körülményeket, azonban az időmúlásról nem adott számot. Erre, a vádlott büntetlen előéletére, két kiskorú gyerek eltartásáról való gondoskodására tekintettel a szabadságvesztés enyhítésére, illetve annak felfüggesztésére tett indítványt.

IV. r. vádlott nem kívánt felszólalni, az utolsó szó jogán azt adta elő, hogy szeretne hazamenni a gyerekeihez.

----- O -----

A Fővárosi Ítéltábla a Pest Megyei Bíróság ítéletét a Be. 348. § (1) bekezdése, valamint 349. § (1) bekezdése alapján valamennyi fellebbezéssel érintett vádlott tekintetében felülbírált az azt megelőző bírósági eljárással együtt. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartásával folytatta le az eljárást. Ügyfelderítési kötelezettségének is eleget tett az elsőfokú bíróság, amikor az eljárása során meghallgatta mindazokat a tanúkat, tárgyalás anyagává tette mindazokat az okiratokat, amelyek az ügy mikénti elbírálása szempontjából jelentőséggel bírtak. Vizsgálta I. r. vádlott ismeretlen vietnámi személlyel kapcsolatos védekezését is. Összességében megállapítható, hogy az elsőfokú

bíróságnak mindazok az adatok a rendelkezésére álltak, amelyekből a cselekmény elkövetésére vonatkozó helyes ténybeli következtetéseit levonhatta.

Az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette mind az ZZZ szám alatti családi házból lefoglalt, mind pedig a XXX szám alatti házból lefoglalt kábítószer hatóanyagtartalmát (elsőfokú ítélet 9. oldal 2. bekezdés). Nem mellőzhető azonban a történeti tényállásba annak rögzítése, hogy ez a hatóanyagtartalom a jelentős mennyiség alsó határának hány százalékát jelenti. E körülményt az elsőfokú bíróság ugyanis az ítélet 18. oldalán a 6. és 7. bekezdésben rögzítette, azonban egyáltalán nem közérthető formában, mivel a csekély mennyiség felső határának több ezerszeres, a jelentős mennyiség alsó határának pedig több százszoros értékét írta a cselekmény jogi indokolásához.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság előbbi helyeken található megállapításait következők szerint pontosította:

- II. r. vádlott 2011. év októbere óta bolti eladóként dolgozik, a minimálbérnek megfelelő havi jövedelme van. OKJ-s képzés keretében kereskedelmi ügyintéző szakon tanul.
- A ZZZ. szám alatti családi házból lefoglalt 235 tö cannabis indica a jelentős mennyiség alsó határát 2,35-szorosán haladta meg. Az ugyanitt megtalált 1747 gramm növényi anyagban található 10,76 gramm Delta 9 THC a jelentős mennyiség alsó határát nem érte el, annak mintegy fele. Az XXX szám alatti családi házból lefoglalt 3492 gramm növényi anyagban található 40,51 gramm Delta 9 THC a jelentős mennyiség alsó határát mintegy kétszeresen; az összes lefoglalt kábítószer hatóanyag tartalma a jelentős mennyiség alsó határát mintegy ötszörösen haladta meg. Az I.r. II.r. és III.r. vádlottak a kábítószer továbbértékesítés céljából termelték és készletezték.
- A IV. r. vádlottól lefoglalt 218 gramm növényi anyagban található 1,45 gramm Delta 9 THC hatóanyagtartalma a csekély mennyiség felső határát mintegy 1,5-szeresen haladta meg. Mellőzi annak megállapítását, hogy e vádlott által értékesített, le nem foglalt kábítószer hatóanyagtartalma 4,65 gramm Delta 9 THC lett volna.

A másodfokú bíróság előbbi pontosításával az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás minden tekintetben megalapozott, a Be. 351. § (2) bekezdés a-d./ pontjában írt hibáktól és hiányosságoktól mentes.

A másodfokú bíróság által pontosított tényállás szerint I. r., II. r. és III. r. vádlottak a jelentős mennyiség alsó határát mintegy ötszörösen meghaladó kábítószerre követték el a bűncselekményt. Az irányadó, helyes tényállás szerint ugyanis e vádlottak egymás tevékenységéről tudva közösen valószínűítették meg e bűncselekmény tényállási elemeit, mivel valamennyien részt vettek a kábítószer termesztésében, betakarításában, majd elszállításában. A még „lábon álló” kábítószer tartalmú növényegyed töszám önmagában meghaladta a jelentős

mennyiség alsó határát, az 1979. évi 5. tvr. 23. § (2)-(3) bekezdés szerinti 100 darabot. Az ugyanitt található közel 2 kilogramm növényi anyag Delta 9 THC tartalma nem érte el a jelentős mennyiség felső határát, annak mintegy fele, azonban együttesen a megtalált tövekkel az itteni hatóanyagtartalom a jelentős mennyiség alsó határát közel háromszorosán haladta meg. Ugyancsak az előbbi vádlottak közös munkájának eredménye a XXX szám alatti családi házból lefoglalt mintegy 4 kilogramm növényi anyag, melynek Delta 9 THC tartalma mintegy kétszeresen haladja meg a jelentős mennyiség alsó határát. Az összesített hatóanyagtartalom így haladta meg mintegy ötszörösen a jelentős mennyiség alsó határát. E mellett az sem hagyható figyelmen kívül, hogy a kábítószer értékesítése is elkezdődött. A IV. r. vádlott a csekély mennyiség felső határát meghaladó kábítószerrel e célból vett át I. r. vádlottól, melynek egy részét közel fél milliós jövedelmet eredményezően értékesítette.

A IV. r. vádlottól lefoglalt kábítószer hatóanyagtartalma nem érte el a jelentős mennyiség alsó határát, a csekély mennyiség felső határának mintegy másfélszerese. Mellőzte ugyanakkor a másodfokú bíróság a meg nem lévő kábítószer hatóanyagtartalmának akként történő megállapítását, amely a meglévő alapul vételével, lényegében annak „felszorzása” eredményeként került meghatározásra. Ahogyan arra a Fővárosi Ítéltábla már több határozatában rámutatott, a vegyészszakértő által nem vizsgált kábítószer hatóanyagtartalma kiszámításának a meglévő nem képezheti az alapját. Ilyen esetben a BSZKI által évről-évre kibocsátott táblázat minimumadatából kell kiindulni, amely marihuána esetén 0,01 %-os koncentrációt, azaz néhány száz gramm esetében a csekély mennyiség felső határát messze el nem érő, csupán elhanyagolható értéket jelent.

----- 0 -----

Egyebekben az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás további kiegészítésre, pontosításra nem szorult. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget téve számot adott arról, hogy a tényállásban megállapítottakra milyen bizonyítékokból vont következtetést. Kiemelést érdemel, hogy a történeti tényállásban szereplő kábítószer döntő része lefoglalásra került. A kábítószerrel igazságügyi botanikai és vegyészszakértő megvizsgálta, a másodfokú bíróság által pontosított értékek természettudományos bizonyossággal támaszthatók alá. Akkor sem tévedett az elsőfokú bíróság, mikor azt állapította meg, hogy a lefoglalt kábítószer I.r., II.r. és III.r. vádlottak együttes, közös munkálkodásának az eredménye. E körülmény elkövetői magatartásuk minősítése szempontjából bír el nem mellőzhető jelentőséggel.

Az előbbi megállapítások nem vonatkoztathatók a IV. r. vádlottra, aki a csekély mennyiség felső határát meghaladó, de a jelentős mennyiség alsó határát messze el nem érő kábítószerrel szerzett meg továbbértékesítés céljából. Az előbbi vádlottakhoz képest így cselekményének minősítése, elkövetői magatartásának

mikéntje a kábítószer hatóanyagtartalmához igazodóan eltérő. E vádlott ugyanis semmilyen kapcsolatba nem került a társai által készletezett kábítószerrel.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor a rendelkezésre álló bizonyítékokból azt a következtetést vonta le III. r. vádlott tekintetében, hogy tudatában volt annak, nem gyógynövénytermesztésben vesz részt. Helyesen vette számba e körben az elsőfokú bíróság ez ellen ható tényezőket, kiemelten a termesztés titkosságát, azt, hogy ennek fontosságára I. r. vádlott fölhívta III. r. vádlott figyelmét; I. r. vádlott társát terhelő vallomását (elsőfokú ítélet 12. oldal 6. bekezdés - 13. oldal 3. bekezdéssel bezárólag).

Akkor sem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor nem fogadta el I. r. vádlott védekezését a 2.1.2. pontban. E pontban I. r. vádlott ténybeli beismerő vallomást tett, amikor elmondta, hogy az általa becenevűnek nevezett vietnámi személy átalakította az áramvételezést úgy, hogy a fogyasztás méretlen legyen. E körülményből pedig az következik, hogy I. r. vádlott az átalakítás tudatában vételezte - lopta - az áramot, hiszen nem önmagában az átalakítás, hanem az áram méretlen vételezése teszi ez esetben befejezetté a lopási cselekményt.

Ugyancsak objektív adatok állnak rendelkezésre az egyedi azonosító jel rendeltetésellenes használata tekintetében. E cselekménynél nem képezte vizsgálat tárgyát - erre irányuló nyomozás, erre utaló ügyész vád hiányában - esetleges súlyosabb bűncselekmény megállapíthatósága I. r. vádlottal szemben.

----- 0 -----

Az irányadó tényállásból helytállóan vont következtetést az elsőfokú bíróság a vádlottak bűnösségére, cselekményeiket viszont csak részben minősítette helytállóan. A fellebbviteli főügyészség helyesen hivatkozott az ügy elbírálása szempontjából jelentőséggel bíró 1/2007. Büntető jogegységi határozatnak a másodfokú bíróság által is kiemelten idézett, az ügy elbírálása szempontjából jelentőséggel bíró útmutatására. Jelen esetben valamennyi vádlott tekintetében az volt megállapítható, hogy a kábítószer kereskedelmi célzattal termesztették. Önmagában e magatartás még nem teszi megállapíthatóvá cselekményük súlyosabb minősítését, azonban a tövek betakarítása, szárítása, készletezése a jelentős mennyiség alsó határát meghaladó kábítószerre megtörtént; ezen felül a kábítószer értékesítése is megkezdődött. Mindebből nem a kábítószer saját fogyasztásra történő birtoklására, hanem annak kereskedelmi célú forgalomba hozatalára vonható következtetés. Ezáltal - a fellebbviteli főügyész által helyesen idézett jogegységi határozat szerint - a jelentős mennyiségű kábítószer kereskedés céljából történő készletezésével az elkövetési magatartás befejeződött. Ehhez képest nincs jelentősége annak, hogy IV. r. vádlott által ténylegesen eladott kábítószer hatóanyagtartalma a jelentős mennyiség alsó határát nem érte el. Az önálló tettesi, illetve jelen esetben társtettesi minőségben a súlyosabban minősülő

cselekmény befejezett alakzata I. r., II. r. és III. r. vádlottak tekintetében megvalósult.

A másodfokú bíróság megalapozottnak találta ezért az ügyészi jogorvoslatot I. r. vádlott cselekménye minősítését illetően, ugyanakkor annak kimondása sem volt mellőzhető, hogy III. r. és II. r. vádlott cselekményének értékelése is az előbbi vádlottéval megegyező. II. r. vádlott nem vitásan függőként követte el a bűncselekményt, e körülmény természetesen cselekménye minősítésben is megjelenik.

Az előbbiekre figyelemmel a bűncselekmény helyes minősítése I. r. és III. r. vádlott esetében a Btk. 282/A. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint, míg a kábítószerfüggő II. r. vádlott esetében a Btk. 282/C. § (2) bekezdés IV. fordulatába ütköző és a (4) bekezdés II. fordulata szerint minősülő, kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette. E vádlottak valamennyien szándékegységben fejtették ki magatartásukat, ezért elkövetői minőségük - az elsőfokú bíróságtól eltérően I. r. vádlotté is - az elkövetés idején hatályos Btk. 20. § (2) bekezdése szerinti társtettesség. Az elsőfokú bíróság előbbiekkal ellentétes érvelését a 19. oldal 1. bekezdéséből az ítélet tábla kirekesztette.

Az elsőfokú bíróság által megállapítotthoz képest nem csupán tartási, hanem a I. r. és III. r. vádlottakkal együtt társtettességben megvalósított forgalmazási típusú elkövetésben volt megállapítható II. r. vádlott büntetőjogi felelőssége. E körülmény már önmagában is kizárja az elsőfokú bíróságnak az Alkotmánybírósághoz fordulás lehetőségét latolgató eszmefuttatását az ítélet 20. oldal 1-2. bekezdésében. A Fővárosi Ítélet tábla ezért az ott található megállapításokat is kirekesztette az ítélet indokolásából.

Egyebekben I. r. vádlott többi bűncselekményének, továbbá IV. r. vádlott cselekményének a minősítése törvényes, azok nem szorultak módosításra.

----- O -----

A másodfokú bíróság csak részben találta megalapozottnak a súlyosításért bejelentett ügyészi fellebbezést. Helytálló ugyanakkor a vádlottak és védőik enyhítésért bejelentett jogorvoslata.

Az elsőfokú bíróság nagyobb részt helyesen sorolta fel a büntetés kiszabása során irányadó bűnösségi körülményeket. Nem mellőzhető ugyanakkor valamennyi vádlott tekintetében annak enyhítő körülménykénti értékelése, hogy I. r., II. r. és III. r. vádlottak a jelentős mennyiség alsó határát nem sokkal meghaladó, míg IV. r. vádlott a csekély mennyiség felső határát éppen csak meghaladó kábítószerrel követték el a bűncselekményt. Helytállóan utalt emellett az elsőfokú bíróság II. r., III. r. és IV. r. vádlottak büntetlen előéletére. Utóbbi körülményre figyelemmel a

másodfokú bíróság III. r. és IV. r. vádlottakkal szemben az egyébként helyes tartamban meghatározott szabadságvesztés végrehajtását a Btk. 89. § (2) bekezdése alapján 4-4 évi próbaidőre felfüggesztette, egyben a közügyektől eltiltást mellőzte.

Ugyancsak nem volt mellőzhető a főbüntetés mérséklése I. r. és II. r. vádlottak esetében. I. r. vádlott tekintetében az ügy fő kérdésére vonatkozó beismerő vallomásra is figyelemmel a törvényi minimumot megközelítő szabadságvesztés, míg II. r. vádlott tekintetében azzal megegyező tartamú főbüntetés kiszabása indokolt.

I. r. vádlottal szemben az ügyészi fellebbezés annyiban eredményre vezetett, hogy a másodfokú bíróság álláspontja szerint sem volt indokolt a többszörös visszaeső vádlottal szemben az enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazása. Az elsőfokú ítéletben írt, korlátozó tényezőként szóba sem kerülő, legfeljebb a cselekmény elkövetését elősegítő „közepes fokú depresszió” nem alapozza meg az enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazását. A Fővárosi Ítéltábla ezért e vádlottal szemben nem a Btk. 45. § (2) bekezdésére figyelemmel börtön-, hanem a Btk. 42. § (2) bekezdés b/3. pontja és (3) bekezdése szerinti fegyház fokozatban rendelte végrehajtani e vádlott szabadságvesztését.

Az elsőfokú bíróság által megállapított, irányadó tényállás szerint IV. r. vádlott 480.000 forintot kapott az ismeretlen személyeknek eladott kábítószer ellenértékeként, melyet átadott I. r. vádlottnak. E pénzösszeg vagyonek Kobzásáról határozott a másodfokú bíróság a Btk. 77/B. § (1) bekezdés a./ pontja alapján.

A Fővárosi Ítéltábla a Pest Megyei Bíróság ítéletének előbbi rendelkezéseit a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg az ítélet egyéb, törvényes rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A vádlottak sikeres fellebbezésére tekintettel a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be. 381. § (2) bekezdés alapján az állam viseli.

A Btk. 99. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet meghozatalát követően előzetes fogvatartásban eltöltött időt a másodfokú bíróság I. r. vádlottal szemben a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította.

Budapest, 2012. év március hó 1. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.
előadó bíró

Dr. Székely Ákos s.k.
bíró

A Pest Megyei Bíróság 20.B.102/2009/67. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.376/2010/20. számú ítéletében írt változtatással I. r., II. r., III. r. és IV. r. vádlottak tekintetében a mai napon jogerős és fel nem függesztett részében végrehajtható.

B u d a p e s t, 2012. év március hó 1. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelélül: